

Talepapir ved foretræde for Børne- og Undervisningsudvalget, torsdag den 7. november 2024

Hans-Ole Bækgaard, formand for Indre Mission i Danmark

Sagen omhandler den tilstand på flere danske gymnasier, at unge kristne forbydes at mødes på skolens område og tale om relevante eksistentielle spørgsmål, som fylder i de studerendes hverdag.

Vi mener, at dette forbud unødvendigt tilsidesætter grundlæggende rettigheder i vores samfund som forsamlingsfrihed, religionsfrihed og ytringsfrihed.

Til sammenligning: Jf. Folkeoplysningsloven § 33, stk. 3 er idébestemte og religiøse aktiviteter sidestillet med politiske og kulturelle aktiviteter blandt børn og unge, og der må derfor ikke diskrimineres imod disse. Der skelnes i loven mellem gudsdyrkelse og kirkelige handlinger under de religiøse aktiviteter (§ 33, stk. 4) og så det at samles til salmesang, andagt (jf. lovens bemærkninger med bl.a. spejderne som eksempel) [NB: samtaler i 2016 med Bertel Haarder og Marianne Jelved (2014) som kulturminister].

Med undring læste vi Børne- og Undervisningsministerens svar til BUU ang. "spørgsmål 196" den 4. april, at "det er op til den enkelte gymnasiale institution ud fra lokale forhold at beslutte, om der er grundlag for at fastsætte sådanne ordensregler. Hvis en institution i sine ordensregler fastsætter regler om religiøs forkyndelse, gudsdyrkelse og lignende skal det være, fordi det anses for nødvendigt for at kunne skabe et godt undervisningsmiljø og god trivsel for eleverne på gymnasiet".

Vi vil anfægte, om nødvendigheds-princippet kan anvendes her. Flere gymnasier har med varierende ordlyd forbud mod alle former for religionsudøvelse, religiøs forkyndelse på skolens matrikel og begrænsning af religiøs aktivitet.

Advokat og ekstern lektor i forvaltningsret, Klaus Josefsen, har udtalt, at et forbud, som det praktiseres på en lang række danske gymnasier, helt grundlæggende er i strid med både ånden i den danske grundlov og formålsbestemmelserne for de gymnasiale uddannelser. Han siger: "Det er ikke nok at henvise til en generel problematik i samfundet, udfordringer med elevsammensætning eller sager, der ligger ti år tilbage i tiden, blot fordi det nemmeste er at have et forbud. Det er nødt til at ske i en afvejning af det voldsomme indgreb i religionsfriheden, et forbud mod religiøse fællesskaber og religiøs praksis udgør."

Han peger på, at et generelt forbud strider mod grundloven og menneskeretsprincipper. Hvis man har et konkret problem på den enkelte skole, skal man løse det. Men det skal gøres på en måde, hvor det påvirker religionsfriheden mindst muligt. [Jf. de to domme, vi henviser til i vores papir/anmodning om foretræde.]

Vores budskab til BUU:

Vi anfægter ministerens svar og mener, at det er mangelfuldt. Samtidig er det uklart i forhold til princippet om nødvendighed og dermed den uindskrænket ret, som det giver ledelsen af uddannelsesinstitutioner til et forbud for at mødes som religiøs gruppe på skolens matrikel. Det er ønskeligt med en juridisk afklaring, om gymnasier kan opretholde et forbud, så vidt som at det sker på bekostning af en tilsidesættelse af borgeres/studerendes frihedsrettigheder.